

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת תרומה

תורה

מבט התורה בקיום התורה והמצוות האדם לוקח ולא נותן:

שמות פרק כה (א) וַיְדַבֵּר יְקֹקֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹתָם וַיִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתָם: (ג) וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֵתָם זָהָב וְכֶסֶף וְנִחְשֵׁת:
שאלות:

- א** { הקשה בספר תולדות יצחק למהר"י קארו זצ"ל בשמות פרק כה א. ויקחו לי תרומה היה ראוי שיאמר ויתנו לי תרומה?
- ב** { ועוד אחרי שאמר "ויקחו לי תרומה" למה כפל ואמר "תקחו את תרומתי"?
- ג** { ועוד למה אמר תרומה לא בכנוי הכונה שלא אמר של מי התרומה, ואחר כך אמר "תקחו את תרומתי" בכנוי פירש שזה תרומתי?
- ד** { כמו כן יש לשאול על דברי שלמה המלך במשלי פרק ד (ב) פִּי לִקַּח טוֹב נִתְּתִי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל תַּעֲזֹבוּ: מדוע אמר בלשון לקח דהיינו שאנו לוקחים, הרי עסק התורה הוא כנותן לקב"ה את לימודו?
- ה** { וכן יש לשאול עוד על דברי שלמה במשלי פרק י (ח) חֲכָם לֵב יִקַּח מִצְוֹת וְאִוִּיל שִׁפְתָּיִם יִלְבָּט: גם כאן שוב אמר שהחכם לוקח מצוות, והרי זה הפוך שהאדם נותן מצוות?

תפיסת האדם שהוא עושה טובה בקיום המצוות:

הנה כאשר נתבונן נראה כי תפיסת האדם כי כאשר מקיים את התורה ואת המצוות מרגיש שעושה טובה כביכול לקב"ה במה שעושה רצונו, ומתוך הנחה זו האדם מתנהג בעצלתיים כאשר הדבר נוגע לקיום תורה ומצוות שזה בא לידי ביטוי פעמים בחוסר מרץ וזריזות כגון מצות כיבוד אב ואם כאשר האמא מבקשת מהבנים עזרה בבית מרגישים בזה עול ומחפשים כיצד לחמוק מהדבר, או בקיום המצוה לחצאין כגון התפילה כבר מתפלל אבל מסתפק בחצי תפילה, או כאשר הדבר כרוך בהוצאה כספית מחפש את חפצי המצוה כמה שיותר זול, גם כאשר הדבר כרוך באחריות של כשרות המוצר נוטה דעתו לסמוך בנקל על בני אדם גם אם אינו מכיר את טיבם, לעומת כשנצרך בדברים הקשורים לחפצי גופו שם אינו סומך בקלות על כל אדם אלא מברר היטב על טיב המוצר וק"ו בדבר שנוגע לבריאות גופו הרי הוא חוקר ודורש עד היכן שידו מגעת, כל זה מפני אותה הנחת יסוד שכל מה שכבר עושה בקיום התורה והמצוות הוא עושה טובה כביכול לקב"ה, אולם תורתנו הקדושה מאלפת אותנו להשכיל ולהבין שכל מה שעושה האדם בקיום התורה והמצוות הם אך ורק לטובת עצמו הוא עושה, כי אין הקב"ה זקוק למעשנו אלא בכדי להטיב עימנו ולזאת נתן לנו תורה ומצוות לאפשר לנו לצבור נקודות זכות לקבל עליהן שכר עד בלי די, משל למה הדבר דומה לילד אשר אביו מתחנך אליו שיאכל והילד חושב שעושה טובה לאבא או לאמא שהוא אוכל. ובזה נבא לבאר את פסוקי הפרשה.

דברי המדרש על מקח הקב"ה:

הנה מבואר במדרש שמות רבה (וילנא) פרשה לג א: וז"ל ויקחו לי תרומה, הה"ד (משלי ד) כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו, אל תעזבו את המקח שנתתי לכם, יש לך אדם שלוקח מקח יש בו זהב אין בו כסף, יש בו כסף אין בו זהב, אבל המקח שנתתי לכם יש בו כסף שנאמר (תהלים יב) אמרות ה' אמרות טהורות כסף צרוף, יש בו זהב שנאמר (תהלים יט) הנחמדים מזהב ומפז רב. ובשמות רבה (וילנא) פרשה לג ו ד"א ויקחו לי תרומה, הה"ד (משלי ד) כי לקח טוב נתתי לכם, אמר ר' ברכיה הכהן ברבי בנוהג שבעולם אדם מוכר חפץ בתוך ביתו הוא עצב עליו, והקב"ה נתן תורה לישראל ושמח הוי לקח טוב וגוי, בנוהג שבעולם אדם לוקח חפץ מיצר לשמרה, אבל התורה משמרת בעליה שנאמר (משלי ו) בהתהלךך תנחה אותך, בנוהג שבעולם אדם לוקח חפץ מן השוק שמה יכול לקנות בעליו, אבל הקב"ה נתן תורה לישראל ואומר להם כביכול לי אתם לוקחים, הוי ויקחו לי תרומה עכ"ל. הראת לדעת כי בעשיית המצוות האדם לוקח ולא נותן כי הכל לטובת האדם וגם מה שיש לו הכל מאת השי"ת כי מי קדמני ואשלם, משל למה הדבר דומה לפקיד בנק שהמנהל בעל הבנק מבקש ממנו להעביר אליו סכום כסף והפקיד יחשוב שעושה טובה לבעליו, אינו אלא שוטה שהרי אין ספק כי הכסף אינו של הפקיד אלא של בעליו והוא אינו עושה טובה אלא ההפך בעלי הבנק עושים איתנו טובה שנותנים לו פרנסה בגלל פעולות אלו ואחרות, כך האדם צריך לדעת ולהרגיש שכל מה שיש לו בעולמו אינו אלא פקיד בבנק של הקב"ה וכאשר מתבקש מאת השי"ת לעשות איזו פעולה אינו עושה טובה, אלא הקב"ה עושה איתנו טובה שהפקיד בידו ואף נותן לו שכרו על כך, ולכן התורה כותבת על נתינת התרומה בלשון ויקחו ולא ויתנו, וכן שלמה המלך, וכן מתבאר במסכת ברכות דף ה ע"א.

ביאור המהר"י קארו שהנותן לוקח:

ואכן כך כתב בספר תולדות יצחק לתרץ ז"ל והתשובה שקיחה עניינו קנין, כלומר תקחו ותתנו מישראל תרומה שאני אפרע להם הרבה בשבילה, שיעשו מקדש שאשכון בתוכם. וכי או ירצה שלפעמים הנותן נחשב כאלו יהיה מקבל, והוא כשהמקבל אדם חשוב כמו שאמרו במסכת קידושין [ז א] נתנה היא ואמר הוא אם הוא אדם חשוב, מקודשת, ואם כן "ויקחו לי תרומה", רוצה לומר ויקחו ממני תרומה שהנותנים לי תרומה מקבלים ממני ואני הוא הנותן והם המקבלים. ומה שאמר תרומה ותרומתי, לפי שהעשיר אינו אלא ממונה ופקיד על הממון שכולו משל הקב"ה ואם האדם ממונה (חשוב) [כראוי], ונותן הממון לצדקה וכיוצא בו הממון הוא שלו, ואם לאו הוא מהקב"ה. ואמר "מאת כל איש אשר ידבנו לבו" לפי שיש אברים מקבלים ואינם נותנים, ויש נותנים ואינם מקבלים, ויש מקבלים ונותנים, ויש שאין נותנים ולא מקבלים, והלב נותן ואינו מקבל כמו שכתבו חכמי הרפואה, לזה יחס הנדיב ללב שהנדיב הוא הנותן ואינו מקבל, ואמר לבו בכנוי לפי שיש מתנדבים לא מלבם אלא מלב אחרים, שרואים לאחרים שמתנדבים ולכן הם מתנדבים מפני הבושה, ולזה אמר "ידבנו לבו" ואמר "נדיב לבו" עכ"ל.

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

אחרי שאמרו נעשה ונשמע ציוה ויקחו לי תרומה:

ובזה יובן היטב דברי התנא דבי אליהו רבה (איש שלום) פרשה יז וכיון שקיבלו ישראל מלכות שמים בשמחה ואמרו, כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע (שמות כ"ד ז'), מיד אמר הקב"ה למשה, דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה וגו', וזאת התרומה וגו'. ולכאורה אינו מובן מה הקשר בין עניין שהקדומו נעשה לנשמע לעניין ויקחו לי תרומה?
וראיתי בספר לקח טוב בשם ספר אפריון לבאר כי כאשר מקדימים נעשה לנשמע סימן שעם ישראל הגיעו לדרגה שמבינים שכל מה שהי"ת יאמר להם הוא רק לטובתם ואינם עושים טובה להשי"ת בקיום המצוות אלא אדרבא הפוך.

משל המגיד מדובנא למה הצדקה דוגמה ליתר המצוות:

וראיתי במגיד מדובנא לבאר במשל מדוע השי"ת דווקא במצוות צדקה אמר ובחנוני נא בזאת: וכתב משל לסוחר בדים גדול שהוא מוכר רק גלילים שלמים והנה הלך ליריד כאשר התעניין איזה סוחר לקנות אמר לו כי הוא מוכר גלילים שלמים וכל גליל יש בו מאה מטר לפחות ולפי חישוב זה הוא מוכן למכור, כמובן היות ואי אפשר למדוד כל הגלילים לכן לקח את הגליל שנראה לו הקטן ביותר ואם בו ימצא את המידה הרי שברור שגם ביתר הגלילים יש יותר, בדומה לכך אמר השי"ת לבניי הרי כל המצוות לטובתכם ואדרבא לא רק שאינכם מפסידים אלא גם מרווחים, ולכן נתן השי"ת דווקא את מצוות הצדקה שבה האדם מוציא כסף ובכל זאת מתברך ממונו במקום שיחסר מתרבה וק"ו ליתר המצוות והתורה.
דברי הזהור בטעם שמצות בחינם אין להם ערך:

ובזה יובנו היטב דברי הזהור בפרשתנו שקיום המצוות בחינם אין להם ערך ורק כאשר האדם משלם על קיום התורה והמצוות יש להן ערך. וז"ל הזהור פרשת תרומה דף קכח ע"א פתח רבי שמעון ברישא ואמר, ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי, ויקחו לי האי מאן דבעי לאשתדלא במצוה ולאשתדלא ביה בקודשא בריך הוא אצטריך דלא ישתדל ביה בריקנייא ובמגנא, אלא אצטריך ליה לבר נש לאשתדלא ביה כדקא יאות כפוס חיליה, וכי אבל אשתדלתא דקודשא בריך הוא דקיימא בעובדא אסיר לנטלא ליה למגנא ובריקנייא בגין דלא זכי בההוא עובדא כלל לאמשכא עליה רוחא דקודשא אלא באגר שלים, בספרא דחרשי דאולףי אשמדאי לשלמה מלכא כל מאן דבעי לאשתדלא לאעברא מניה רוח מסאבא ולאכפייא רוחא אחרא, ההוא עובדא דבעי לאשתדלא ביה בעי למקני ליה באגר שלים בכל מה דיבעון מניה בין זעיר בין רב בגין דרוח מסאבא איהו אזדמן תדיר במגנא ובריקנייא ואזדבן בלא אגרא ואניס לבני נשא למשרי עליהו ומפתי לון לדיירא עמהון בכמה פתויין, בכמה ארחין סטי לון לשוואה דיוריה עמהון, ורוח קודשא לאו הכי אלא באגר שלים ובאשתדלותא רב סגי ובאשתדלותא דגרמיה ובאשתדלותא דמשכניה וברעותא דלביה ונפשיה, וכי ועל דא קדמאי הוו אמרי וקנה לך חבר באגר שלים בעי למקני ליה בגין למזכי בשכינתא, עד הכא בעי למרדף בתר זכאה ולמקני ליה, אוף הכי ההוא זכאה בעי למרדף בתר חייבא ולמקני ליה באגר שלים בגין דיעבר מניה ההוא זוהמא ויתכפייא סטרא אחרא ויעביד לנפשיה בגין דיתחשב עליה כאילו הוא ברא ליה ודא איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקודשא בריך הוא יתיר משבחא אחרא ואסתלקותא דא יתיר מכלא, מאי טעמא בגין דאיהו גרים לאכפייא סטרא אחרא ולאסתלקא יקרא דקודשא בריך הוא ועל דא כתיב באהרן (מלאכי ב) ורבים השיב מעון, וכתוב (שם) בריתי היתה אתו, { כל המחזיר אדם בתשובה זוכה להרבה דברים } תא חזי כל מאן דאחיד בידא דחייבא (ותב לגביה) ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב בריתי היתה אתו החיים והשלום, וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר תרעי ולית מאן דימחי בידיה, ועל דא כתיב (תהלים קיב) גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך, הון ועשר בביתו וצדקתו עומדת לעד, זרח בחשך אור לישרים וגו' עכ"ל. מבואר בדברי הזהור הטעם שדברי מצוה בחינם אין להם ערך כיון שכל דבר שהוא בחינם הוא הפקר ושורה עליו רוח טומאה ומשיג את ההיפך שמתחבר עם הטומאה, אולם כאשר משלם ונותן חשיבות למצוה שורה עליו רוח קדושה, זאת ועוד שבזה נותן כוח והעצמה כביכול לקב"ה שמגביר את הקדושה על הטומאה, וכך הדבר בכל עניין שאדם מוסר נפשו בגופו או בממונו הרי זה מגביר את כוח הקדושה ולהגדיל את כבוד השכינה זוכה לדברים הרבה.

הנהגת האריז"ל בקיום המצות:

ואכן מסופר על האריז"ל כאשר הלך לקנות דבר מצוה מעולם לא התווכח על המחיר אלא היה קודם בוחר את חפצי המצוה המהודרים ולאחר מכן היה פותח את ארנקו למוכר שיקח מה מגיע לו, ולא שאל כמה עולה וק"ו שלא התווכח להוריד המחיר, בהיות ורצה להראות שאין שום ערך לדבר מצוה וכל מחיר היא שוה, ולכן אם יאמר כמה עולה ואח"כ יתווכח הרי הוכיח ממעשיו כמה ערכה של המצוה שהוא עושה, אבל כאשר אינו שואל וגם אינו מתווכח הרי מוכיח שאין גבול לערך המצוה.

יסוד הרב דסלר בשם הרמ"ק והגר"ש מקלם מדוע אין ערך לדבר בלי תשלום:

וכתב לבאר העניין בספר מכתב אליהו בעניני יו"כ אות תקנ"ו וז"ל ענין עינויים דיום הכיפורים סיגופים דתשובה עיין רמב"ן בראשית לב כא דבחנית כפרה מלשון כופר, והשל"ה בסידורו [באתה יודע רזי עולם] כתב בשם הרמ"ק ז"ל דהיינו שהיסורין הם כופר נפש כשהבעל חוב רוצה לגבות חובו לא יתרצה אלא בכופר נפש וכו'. ומסיק הר"י מלצן בסידורו בתפילת יו"כ דהיינו ענין עינויים דיום הכיפורים שעינויי היום יהיו כפרתנו במקום היסורין. וכי אמנם צריך להבין תוכן הענין מהו זה שהשטן מסתפק בכופר? ומה יועיל הכופר לתיקון פנים הנפש שנטמא? מכאן למדנו דבר נפלא מאד בכוחות הנפש אין דבר נעשה קנין בנפש האדם אלא א"כ משלם עבורו משלו ממש, ויש לעיין בזה בספרים אם יש סמך לזה בכונות

**הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"**

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

האתרוג דבעינן שלו. וראיתי בכתבי הגרש"ז מקלם בית קלם ח"א עמ' רמ"ב שדרש מתלמידיו שישלמו בעד איזה מאמר מחיר חשוב ונתן הכסף לצדקה, כי עיי"ז ירגישו יותר בחשיבות המאמר, וכן אמרו חז"ל ב"ק פה ע"א אסיא דמגן מגן שויא, אם גם יהיה רופא טוב לא יסמכו עליו החולים, והיינו כי חלק החומרי שבאדם לא יתחשב בערך הדבר שמקבל אלא אי"כ משלם תמורתו חלק בעצמותו או לכל הפחות מהקנוי לו, וזהו הטעם למה שאמרו קה"ר ב יב חכמה שלמדתי באף היא שעמדה לי, וכן מה שאמרו ברכות סג ע"ב אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה, וכדומה הרבה בחז"ל. וכן בתשובה כיון שהאדם חומרי הנה כל ההתבוננויות והמחשבות לא תפעלנה לא בחרטותיו ולא ביגונותיו ולא בשום דבר אם לא ישלם החוב עבור עוונותיו בגופו ממש, ויותר מזה גם לאחר מיתה, מכיון שהנפש עדיין דבוקה ברצונות החומר אי אפשר שתטהר ממש מהם אלא ביסורין כמו יסורי גיהנום ויסורי דין הקבר ויסורי כף הקלע וכו' עכ"ל.

תוכחת הנביא מלאכי על חוסר חשיבות בקיום התורה והמצוות.

ואכן על כך מקונן הנביא מלאכי בתוכחתו לעם ישראל שבגלל הטעות בהשקפה מזלזלים בערך של המצוות, וכתב במלאכי פרק א (ו) בן יכבד אב ועבד אדניו ואם יאב אבי איה כבודי ואם אדוני אבי איה מוראי אמר יקנן צבאות לךם הפהנים בוגי שמי ואמרתם במה בזינו את שמי: (ז) מגישים על מזבחי לחם מגאל ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחו יקנן נבזה הוא: (ח) וכיתגשון עור לזבל אין רע וכי תגישו פסח ותלה אין רע הקריבהו לא לפחיתד הירצד או הישא פניד אמר יקנן צבאות: (ט) ועתה חלונא פניאל ויחננו מידכם היתה זאת הישא מכס פנים אמר יקנן צבאות: (י) מי גם בכם ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם אירלי חפץ בכם אמר יקנן צבאות ומנחה לא ארצה מידכם: (יא) כי ממזרחי שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים אמר יקנן צבאות: (יב) ואתם מחללים אותו באמרכם שלחו אדני מגאל הוא וניבו נבזה אכלו: (יג) ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יקנן צבאות ותבאתם גדול ואת הפסח ואת החולה ותבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יקנן: פתגם חז"ל אפילו רופא בחינם אין לו ערך:

עזו מבואר במסכת בבא קמא דף פה ע"א ואי א"ל מייטינא אסיא דמגן במגן, א"ל אסיא דמגן במגן מגן שוה. ביאור הדברים שאם אדם חבל והזיק את חברו ורוצה להביא לו רופא שמרפא בחינם זכותו להתנגד מהנימוק שרופא בחינם שוה בחינם. ואכן כך נפסק בשו"ע חו"מ סימן תכ סעיף כא אמר לו המזיק אני ארפא אותך, או יש לי רופא שמרפא בחנם, אין שומעין לו, אלא מביא רופא אומן ומרפאו בשכר. ללמדנו שכל דבר שבחינם אין לו ערך.

דברי החיד"א כיצד מבקשים רפואה מהשם בחינם:

וכתב מרן החיד"א בספרו דבש לפי במערכת ר' סימן י"ח וז"ל ונבא להבין פ' רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה. דאמרו בח"מ סי' ת"כ דהחובל לא מצי לומר לנחבל אני ארפאך, ודמי עליה כאריא ארפא ותו דאסיא דמגן מגן שויא, וז"ש רפאני ה' מדת רחמים, וליכא למימר אסיא דמגן מגן שויא דאדרבא וארפא בלי צער, משא"כ עיי' בשר ודם היא רפואה בדג"ש שהיא בצער, וגם אין לומר דמיא עלי כאריא ארפא ח"ו כי תהלתי אתה עכ"ל.

כיצד הקפידו גדולי ישראל לשלם:

סיפר הרב מרדכי רייזמאן ז"ל מילידי עיה"ק ירושלים ת"ו ומלפנים הי רבה של לייקוואד. ומעשה שהיה כך היה רבי אורי-לי סבל מכאובים גדולים בעיניים ובא ללעמברג להתרפא אצל רופא עיניים מפורסם, הרופא בדק את עיניו ונתן לו תרופות והחלימו, כשבקש הרב לשלם לו סירב הרופא שאינו מקבל שכר מרבנים, אולם ר' אורי התרעם עליו כי אמרו חז"ל אסיא דמגנא מגנא שויא ואם כן הוא מאבד את האימון בדך, אך למרות זאת הרופא סירב, ואז אמר לו ר' אורי אם יקבל ממנו שכר מבטיח לו שביום פטירתי אשא אותך על שכמי אל שער גן עדן. כמוכן שהרופא צחק על כך ולא התייחס, אולם לאחר שנים באותו יום שנפטר הרב אורי נפטר באותה שעה גם אותו רופא, ורק אז נתגלה צדקתו.

עוד מעשה שהיה במחבר ספר משיב נפש הרופא המומחה ות"ח המופלג ד"ר סרהיי שריפא תלמיד חכם וסירב בכל תוקף לקבל שכר, שאלוהו הרי נאמר בגמרא אסיא דמגן מגן שויא, והשיבו שדברי הגמרא נאמרו ברופאים כאלו שכל ערך החיים שלהם הוא חומרני ואם לא מקבלים שכר כספי הרי זה חנם, אבל אני בהחלט איני אסיא דמגן כי כאשר זוכה אני שיבריא אדם גדול בתורה חשוב בעיני יותר מכל חישובי הפרוטות הכספיות וזה לא במגן ודברי פי חכם חן.

מוסר השכל:

עלה בידנו עד כמה האדם יכול לטעות במהלך חייו בהשקפת עולמו כאילו הוא בעל הבית וכל מעשה מצוה חי בתחושה שעושה טובה להשי"ת, אולם המשכיל יפנים ויבין כי בדיוק ההיפך כל מעשה שזוכה לעשות עושה טובה לעצמו כי גומל נפשו איש חסד, ולכן צריך לשמוח בכל מעשה מצוה שמזדמן לידו לחטוף כמאמר חז"ל מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה שהכונה בזה לא להתעכב בעשייתה וק"ו שלא להפסידה כי זה מפעל הפיס בשבילו כלשון חז"ל חטוף ואכול כי מחר נמות, וכמאמר הגר"א לפני פטירתו אחז בציציות ואמר רק כל עוד הוא בעוה"ז ניתן בפרוטות לקיים מצוה ששכרה עד בלי די, יעזור השם יתברך שנזכה לקיים את המצוות התורה בשמחה וכמה שיותר בכדי שנזכה להתברך בכל הברכות הכתובות בתורה אמן ואמן.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך

**בידידות ואהבה
מרדכי מלכא**